

Κόρη του Τρίοπα, κάποια στιγμή βασιλιά της Θεσσαλίας, η Ιφιμέδεια, παντρεύτηκε τον Αλωέα, γιο του Ποσειδώνα και της Κανάκης (κόρης του Αιόλου) αλλά ερωτεύτηκε παράφορα τον πεθερό της. Κάθε μέρα, πήγαινε στη θάλασσα κι έβρεχε το σώμα της με τα νερά της, νερά του κυρίαρχου Ποσειδώνα. Ο οποίος δεν ήθελε και πολλά για να ενδώσει. Παρουσιάστηκε στη νύφη του είτε με την μορφή του ποταμού της περιοχής, Ενιπέα, είτε με την δική του. Από την ένωσή τους, γεννήθηκαν οι δίδυμοι Γίγαντες, Ωτος και Εφιάλτης, που ονομάστηκαν Αλωάδες, από το όνομα του επίσημου συζύγου της Ιφιμέδειας.

Ήταν περίεργα παιδιά: Κάθε χρόνο μεγάλωναν μια οργιά (ένα μέτρο και 829 χιλιοστά) σε ύψος και έναν πήχη (75 εκατοστά του μέτρου) σε πλάτος. Γι' αυτό, κάποιοι έλεγαν ότι στην πραγματικότητα ήταν, παιδιά της Γης, που η Ιφιμέδεια είχε αναλάβει να αναθρέψει.

Ό,τι κι αν ήταν, στα εννιά τους, με εννιά οργιές ύψος και εννιά πλάτος, ερωτεύτηκαν. Ο Ωτος ποθούσε την Αρτεμη κι ο Εφιάλτης την Ήρα. Για να ικανοποιήσουν τις ορέξεις τους, έβαλαν το βουνό Όσσα πάνω στον Όλυμπο και το Πήλιο πάνω στην Όσσα, με σκοπό να φτάσουν στους θεούς που τα βρήκαν σκούρα: Ένας χρησμός έλεγε ότι δεν υπήρχε τρόπος οι δυο Γίγαντες να πεθάνουν, εκτός κι αν συνέβαινε να αλληλοσκοτωθούν. Ήδη, μέσα στην μάχη, οι Αλωάδες κατάφεραν να αιχμαλωτίσουν τον Άρη και να τον κλείσουν δεμένο σε ένα κιούπι. Θα τον έβρισκε, μετά από 13 ολόκληρους μήνες, ο Ερμής.

Ο θεός Απόλλωνας κατέβασε τη λυτρωτική ιδέα κι ορμήνεψε την αδελφή του, Αρτεμη, τι να κάνει. Εκείνη μήνυσε στον Ωτο πως ήταν τρελά ερωτευμένη μαζί του και του έδωσε ραντεβού στη Νάξο. Γεμάτος πόθους αυτός, πήγε την ορισμένη ώρα στο ραντεβού αλλά κουβάλησε μαζί του και τον δίδυμο αδελφό του, Εφιάλτη, που, γι' άγνωστο λόγο, νόμισε ότι κι εκείνον θα τον περιμένει στο νησί η Ήρα. Απογοητεύτηκε που δεν την βρήκε εκεί. Η Αρτεμη όμως ήταν συνεπής. Ο Εφιάλτης ζήτησε από τον αδελφό του να μοιραστούν την θεά. Ο Ωτος του το αρνήθηκε. Τα δυο αδέλφια άρχισαν να μαλώνουν. Τότε, η Αρτεμη μεταμορφώθηκε σε ελάφι. Τα δυο αδέλφια βρήκαν καινούρια απασχόληση κι άρπαξαν τα κοντάρια τους, να κυνηγήσουν τη μεταμορφωμένη Αρτεμη. Με τη μορφή ελαφιού εκείνη, πήγε και στάθηκε ανάμεσά τους. Τα αδέλφια εκτόξευσαν τα κοντάρια τους εναντίον του ελαφιού. Όμως, την ίδια στιγμή, το ελάφι εξαφανίστηκε, οπότε τα κοντάρια βρήκαν τα δυο αδέλφια κατάστημα. Είχαν αλληλοσκοτωθεί, όπως προέβλεψε ο χρησμός.

Υπάρχει όμως και μια άλλη εκδοχή: Θράκες από την Στρογγύλη, κατοπινή Δία, τελικά Νάξο, άρπαξαν τη μητέρα των Γιγάντων, Ιφιμέδεια, και την αδελφή τους, Παγκρατίδα, και τις πήγαν στο νησί. Εκεί, πάντρεψαν την όμορφη Παγκρατίδα με τον αρχηγό τους, Αγασσαμενό, τον οποίο ανακήρυξαν βασιλιά της Νάξου. Ο Αλωέας έστειλε τους γιους του, Ωτο και Εφιάλη, να βρουν τη μάνα και την αδελφή τους και να τις γυρίσουν πίσω. Οι Αλωάδες Γιγαντες έφτασαν στη Νάξο, νίκησαν τους Θράκες, κυρίευσαν το νησί και πήραν την εξουσία. Κάποια στιγμή όμως, τσακώθηκαν μεταξύ τους κι αλληλοσκοτώθηκαν. Από τότε, οι κάτοικοι της Νάξου τους λάτρεψαν ως θεούς του τόπου.

(τελευταία επεξεργασία, 6 Σεπτεμβρίου 2020)